

عنوان مقاله:

سیره نظری و عملی پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم در حوزه تعلیم و تربیت کودک

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صدیقه جوکار - کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق دانشگاه پیام نور،

یوسف جوکار - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

حمیدرضا بهرامی آرا - کارشناسی الهیات و معارف اسلامی دانشگاه پیام نور

میثم ابناوی - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ اسلام دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

کودک به علت نزدیک بودن به مبدا فطرت و داشتن ذهن و دلی پاک و بی آرایش، زمینه بسیار مناسبی را برای تربیت پذیری دارد. او هدیه‌های است الهی که با سرشت ساده و زلال خویش پا به جهان هستی گذاشته و از هر گونه زشتی و ناپاکی به دور است و این، والدین و مربیان کودک هستند که با تربیت نادرست خویش، مسیر فطرت پاک و الهی او را منحرف می‌سازند. بنابراین، در برخورد با کودک باید ویژگی‌های ذاتی او را در نظر گرفت. مهربانی، نوازش و انس با کودک، نقش مهمی در تربیت و شکوفایی استعدادهای نهفته او دارند. رسول خدا صلی الله علیه و آله همواره از روی محبت و فروتنی، با بچه‌ها رفتار میکرد. ایشان برای تعلیم و تربیت کودکان به استعدادهای فطری آنها توجه داشت و از رنجش و ناراحتی شان سخت آزرده خاطر میشد. در هم نشینی با کودکان، خود را همسان آنان می‌پنداشت و با آنها سرگرم بازی میشد و به دیگران نیز سفارش می کرد: من کان عنده صبی فلیتصاب له؛ کسی که نزد او کودکی است، باید کودکانه رفتار کند. روش پژوهش در این مقاله از نوع توصیفی - تحلیلی است. نتایج پژوهش نشان میدهد که تعلیم و تربیت کودکان در نزد پیامبر اسلام بسیار مهم بوده است و سیره عملی و نظری آن حضرت در همه دوران قابل اجرا بوده و والدین و مربیان باید در این امر، وظیفه شان را بخوبی انجام دهند.

کلمات کلیدی:

سیره نظری و عملی، تعلیم و تربیت، کودک، پیامبر (ص)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432914>

